

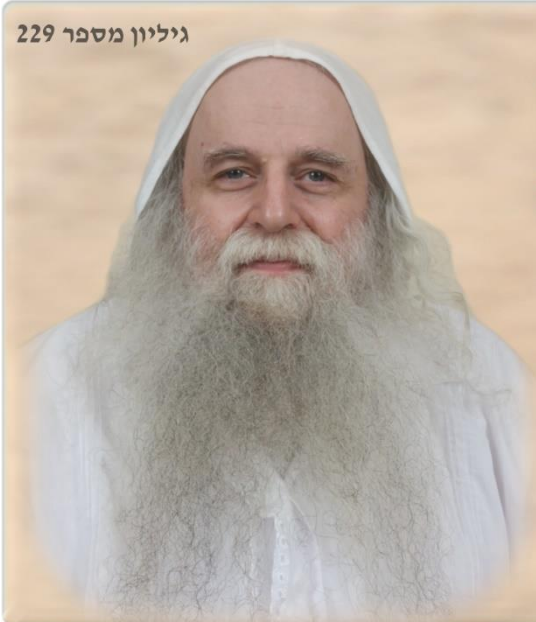

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת מקץ תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת מקץ תשפ"ה – חשיבות תפקידך לתיקון העולם

במלכות. אבל המלכות זה המלך. דוד מלך ישראל חי וקיים, הוא המלך, הוא ראוי להיות מלך. כששאל המלך נתמנה טרם זמן להיות מלך – אתם יודעים מה קרה עם שאל המלך ומלכותו, זה לא הצליח, הסתבך כל הענין. וכבר שם היתה מחלוקת 'מי בראש', אתם זוכרים, כשהוא רדף את דוד המלך. מה דוד המלך אשם שהוא דוד המלך? ככה ה' ברא אותו. זה התפקיד שלו.

ובמהות התפקידים שונים. זה כמו שאני אגיד לטייס של מטוס שבמקום שהוא יהיה טייס הוא ינקה את המטוס, וזה שמנקה את המטוס הוא יהיה הטייס – מה יקרה עם המטוס הזה? הבנתם? ככה כל אחד יש לו תפקיד. כולם חשובים. כולם חשובים, כולם אהובים, כולם נחוצים. אין שום בריה, אחת, אפילו הבריה הכי קטנה, שהיא מיותרת. הכל ה' יתברך ברא בחכמתו המופלאה האינסופית, כך שכל אחד יש לו את המקום שלו – ורק כשהוא יהיה במקום שלו הוא יקבל את השפע שלו ואת הקשר שלו עם ה' ואת אהבת ה', כי מה אנחנו רוצים? אנחנו רוצים את קרבתו ואת אהבתו, כי האדם הוא כלום. אז הוא רוצה את מקור השפע, שזה הקדוש ברוך הוא יתברך שמו, ולמצוא חן בעיניו ושתהיה אהבה גדולה. אין כמו אהבה, נכון, "על כל פשעים תכסה אהבה".

ואהבת ה' מושגת על ידי אהבת ישראל. אבל איך אפשר להגיע לאהבת ישראל אם לא מתקנים את המדות? אם בן אדם גאותו, עקשן, כעסן, נקמן, קנאי, והוא לא מתקן את זה – איך הוא יאהב את הבריות? שהרי הבריות כולן מעורבות טוב ורע ואין אף אחד מושלם, אז בטח שאתה תכעס על השני ותרצה לטרוף אותו, "טָרַף טָרַף יוֹסֵף".

בקיצור, לא נתפזר. התפקיד של יוסף, בגלל שהוא בחינת זכר, שהוא שייך לוא"ו של שם הוי"ה, י' ה' ו' ה', כן? – הוא"ו של שם הוי"ה משפיע לה"א, אז הוא צריך להשפיע. מאיפה יש לו שפע, ליסוד? הוא מקבל מהספירות העליונות יותר, 'נצח', 'הוד'. הוא גם מקבל מקו אמצעי. יש שלשה קוים. לא רוצה לסבך אתכם. בכל אופן, הוא מקבל מכל מה שלמעלה ממנו.

ערב טוב! שבוע טוב, חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת מקץ תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח.

כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'. חשבת קצת להתעמק בענין של הייסודי וה'מלכות', בגלל מכירת יוסף.

שנים עשר שבטים – במצב המתוקן כל שבט צריך להיות בתפקידו, במקומו ובמיקומו. וככה עם ישראל כלי שלם, קדוש, לעבודתו יתברך, להשראת שכינתו. אם חסר תיקון, חסרה שלמות, חסרה אחדות בכלל עם ישראל – הכלי הזה שבור. ואתם יודעים מה קורה כשיש כלי שבור – השפע מתפזר, או שבכלל לא שופכים לזה שפע, האור מסתלק. ולכן חשוב מאד שכל אדם קודם כל יהיה עניו, שלא ירצה לתפוס מקום שלא שייך לו. נכון, אדם לא יודע מה המקום ששייך לו, אבל בכל זאת צריך שיהיה עניו.

דיברנו על זה בטיש בשבת, שמכירת יוסף קשורה לענין 'מי בראש?' ששאל ירבעם בן נבט, 'מי בראש?' ה' אמר לו: 'בן ישי בראש' – אה, הוא לא הסכים. ומזה נהיה חורבן, נהיתה מחלוקת, הפילוג. ואי אפשר להגיד שכבר תקנו את הכל. לא, אם היינו מתקנים הכל, כבר היה בא משיח. עוד לא תקנו הכל, וגם הדבר הזה עוד לא מתוקן.

צריך קצת להבין את האילן הקדוש של הספירות. את זה אתם יכולים ללמוד בכל מקום. יש את הספר שלי 'רומח פינחס', אפשר להוריד אותו מהאתר בחינם. תלמדו בו את המושגים של הקבלה, מה הבסיס – כי זה חשוב מאד כדי להבין את התורה, כדי להבין את המציאות, להבין את הנהגתו של ה' יתברך. אם לא, אנחנו לא מבינים כלום, גם את הפשט אנחנו לא מבינים. מאד חשוב. הספר קל, ואם תקראו בו – פשפש... תדעו כל מה שצריך לדעת מבחינת הבסיס של הקבלה.

אבל למי שלא יודע כלום: יש עשר ספירות, ושתי הספירות האחרונות – 'יסוד', והכי תחתונה 'מלכות'. אומרים חכמי הקבלה שהיחיד שמושרש בבחינת ו' של שם הוי"ה זה יוסף, יחד עם יעקב אבינו. ושאר השבטים, הם כולם מושרשים

אחד". מה ה' אמר לה? "לכי ומעטי את עצמך" – תיקון של הגאון, תיקון של השליטה.

טוב, אז אם המלכות מוכנה לקבל תיקונים ולתקן אצלה מה שצריך, היא תהיה כשרה. ואז היסוד ישפיע מה שצריך להשפיע כמו שצריך – ואז מתקיימת מטרת הבריאה שה' יתברך רוצה להיטיב עם הנבראים, רוצה לתת להם שפע, לא רק זמני כמו עכשיו שהעולם הזה זמני, אלא שפע נצחי. על ידי עבודתנו נקבל בסוף את השפע הנצחי, מבינים? כדי שלא נתבייש.

אז כל אחד צריך לדעת את מקומו ואת מיקומו ואת תפקידו ומה הוא צריך לתקן. כולנו צריכים לתקן. שכל אחד יסתכל על תיקונים שלו, לא על התיקונים של מישהו אחר. ואם מישהו בא ומוכיח אותך, אם יש אמת בדברים שהוא אומר – תקבל את התוכחה, ותנסה לתקן, אפילו אם לא מוצא חן בעיניך האדם שמוכיח אותך. אולי יש משהו שהוא נכון. אם יש משהו שהוא נכון – תתקן. ככה צריך. לכן יש את מצות תוכחה.

כאן יוסף הלך ואמר את זה ליעקב, וזה עשה קצת בעיה, למרות שלפי ההלכה אם רואים שהתלמידים לא בסדר – הולכים לרב ואומרים לו 'התלמידים שלך לא בסדר, תתקן אותם'. זה לא לשון הרע, זה לא... פה היתה דיבה בגלל שזה לא היה נכון. אז אולי היה צריך לבדוק יותר. אולי הוא היה צריך לדבר עם השבטים ולא ללכת ישר ליעקב.

והוא גם היה הצעיר בחבורה. מאד קשה לקבל תוכחה מהצעיר בחבורה, כי אדם חושב שהוא כבר 'מלך', הוא כבר תלמיד חכם גדול, עצום. הוא יקבל תוכחה ממישהו קטן ממנו בגיל? – כן. לפי ההלכה, כן, כי הגיל לא קובע. קובע אם הוא צדיק, אם הוא תלמיד חכם, אם הוא מתוקן. זה מה שקובע. יכול להיות בן אדם מבוגר והוא מקולקל, יכול להיות בחור צעיר והוא צדיק גדול. אבל בכל זאת, בנוהג שבעולם הצעיר צריך להזהר בכבודם של המבוגרים. גם אם הוא צריך להוכיח, צריך לדעת איך להוכיח. יש בזה גם הלכות. מבינים?

אז כל זה לא נעשה כמו שצריך. ולכן הם לא היו מוכנים לקבל את התוכחות של היסוד. וגם לא היו מוכנים לקבל את ההשפעה של היסוד, שהוא מעליהם – אבל הוא לא מעליהם בשביל להשתרר עליהם. הוא מעליהם, כי הוא מקבל את השפע האלקי קודם ומעביר להם. ולכן יעקב אבינו היה קשור אתו. יעקב, זה וא"ו של שם הוי"ה. השפיץ התחתון, זה יוסף. ולכן הוא נתן לו כתנת פסים ואהב אותו – כי הוא חלק מהצינור שלו. זה חלק מהתפקיד שלו, להשפיע עליו, כדי שהוא ישפיע לאחים. לכן הוא שלח אותו לאחים לראות מה קורה.

אלה דברים עמוקים מאד, שצריך להתעמק בהם, ללעוס אותם טוב, לאט לאט, להפנים אותם. זה גם חשוב מאד לנו ולדור שלנו – כי אלה אותם התיקונים, זה לא נגמר.

אומר בעל הסולם, מיהו אדם מתוקן? אדם מתוקן – מקבל שפע על מנת להשפיע, לא על מנת לקבל את זה לעצמו. האגואיזם, אהבת עצמו, זה פסול. אם בן אדם מקבל "ואהבת לרעך כמוך", כן? אתה צריך לאהוב גם את עצמך – אבל זה בשביל לתת. כל מה שמשא מקבל זה בשביל עם ישראל. בעזרת ה'. קל לדבר, קשה כמובן לקיים. אבל צריך קודם להבין. אז זה הסיפור.

כדי שהיסוד יקבל – הוא צריך להיות מתוקן. אם היסוד לא מתוקן, איזה שפע מגיע לו? מגיע לו מינימום של שפע. זה הכלל: כדי לקבל שפע, כדי לקבל עמדה, שליטה, השפעה – על פי התורה ועל פי תורת הקבלה, צריך להיות מתוקן. אם בן אדם לא מתוקן, זה גורם לחורבן.

וזה מה שהיה בעולם התווה. לפני שנברא עולם התיקון היה עולם התווה, שהיו עשר ספירות, שכל אחת אמרה 'אני אמלוד, אני אמלוד'. אה, כן? אתה תמלוד? משכו שפע בלי זכות, וכל הכלים נשברו – ומשם צמח הרע. ככה באופן כללי. פשוט ביותר. זאת אומרת שלמשוך שפע באופן לא מתוקן מביא חורבן.

לכן היסוד, שהתפקיד שלו זה להשפיע למלכות, והמלכות התפקיד שלה להשפיע לכל התחתונים, לכל הבריאה – היסוד צריך להיות מתוקן. ולכן יש ענין של שמירת הברית וכל עניני הצניעות. ולכן: 'יוסף הצדיק'. למה הוא נקרא צדיק? כי הוא שמר על הברית. בענין של אשת פוטיפר, הוא ברח. ברוך ה'.

זה היסוד המתוקן, שעומד בנסינות הקשורים לנושא שלו ומתקן אותם – ואז הוא יכול לקבל את השפע האלקי מלמעלה, והוא מתחבר לעולמות העליונים ששייכים לשורש שלו למעלה, וכל השפע זורם.

ואז הוא צריך לבדוק אם המלכות מתוקנת, כדי שהמלכות תוכל לקבל את השפע שלה. מה כתוב על המלכות? "אין לה מעצמה כלום". ברור, זה הכלי האחרון, שמקבל דרך היסוד את השפע, כמו שאשה צריכה להיות קדושה וטהורה כדי שהבעל יוכל לחיות אתה. זה הענין של כל הדינים של טהרת המשפחה וכו'. מובן.

אז צריך שהמלכות, שאין לה מעצמה כלום, תהיה מבוטלת כלפי המשפיע. מי זה המשפיע? היסוד. צריך שהמלכות לא תרצה לקחת את השפע לעצמה, כי אז זה קלקול – היא צריכה לקחת את השפע כדי להעביר לתחתונים, שזו הבריאה, כל הנבראים. לעצמה מה היא תקח? מה שהיא צריכה, המינימום לחיותה, כדי חיותה. את השאר היא תתן לתחתונים, כי זה התפקיד שלה – בדיוק כמו שגם היסוד צריך להיות מתוקן כדי שיקבל את השפע ושיתן את זה למלכות. ואז הוא בודק את המלכות אם היא מתוקנת, כדי לתת לה את השפע, כדי שהיא תוכל לתת את השפע לתחתונים. יפה? פשוט מאד.

אפשר לדמיין את זה כמו מנהל באיזה מקום, הוא צריך לבדוק שהעובדים שלו עושים את העבודה – ואז מגיעה להם משכורת. אם לא, על מה תתן להם משכורת? נכון? אם לא, הם עושים חורבן.

ולכן יוסף הצדיק בדק את האחים שלו – כי זה התפקיד שלו. אז הוא בדק. הוא ראה דברים שלא נראו לו, והוא הלך ואמר את זה לאבא, ליעקב: 'השבטים', שהם קשורים כולם לענין של המלכות, 'לא מתוקנים, עושים דברים... כביכול, כן? – הוא טעה. הוא טעה. אבל הוא עשה את התפקיד שלו.

עוד תיקון שהמלכות צריכה זה שתהיה מוכנה לקבל תיקון, הערות כמו שאומרים, ביקורת, הדרכה מהצדיק. "צדיק יסוד עולם" – "יסוד", זה יסוד, זה יוסף. זה התפקיד שלו, לתקן את המלכות. המלכות לא צריכה להתגאות, כמו שהיה בזמן קטרוג הלבנה, שמה הלבנה קטרגה על הלבנה והשמש? היא קטרגה: "אין שני מלכים יכולים לשמש בכתר

השבטים לא היו מוכנים לקבל. ויש פה דבר עמוק מאד מרבי נחמן מברסלב הקדוש זי"ע, שהוא אמר שרק מי שיודע להוכיח צריך להוכיח, שאם הוא לא יודע להוכיח הוא יגרום נזק למוכח ויסתום לו את צינורות השפע. את זה במלים שלי אני אומר. צודק. הרבי צודק מאד. וזה מה שלא עשה יוסף. יוסף לא ידע להוכיח אותם, ההפך – הוא בא וסיפר את החלומות. הם לא אהבו אותו, הם לא היו מוכנים לקבל ממנו, ואז הוא סיפר את החלומות. ואז זה הרגיז אותם עוד יותר.

הם חשבו שהוא קליפה, כי הם ראו ברוח הקודש שיוצא ממנו ירבעם בן נבט. ירבעם, היו לו הרבה מעלות, עמד להיות משיח, אומר הרמח"ל הקדוש. היתה לו בעיה שהיתה לו גסות הרוח. כל החכמים כעשב השדה לידו, הוא היה גדול החכמים. מי היה רבו? אחיהו השילוני. מי היה רבו של הבעל שם טוב הקדוש, רבינו הקדוש והאהוב? אחיהו השילוני. ירבעם – 'רַבִּי עִם'. אין ספק שהבעל שם טוב הקדוש בא לתקן גם עניינים של ירבעם.

ירבעם קיבל את המלכות על זה שהוא הוכיח את שלמה המלך. שומעים? – הוכיח אותו. אהה, תפקיד של מי זה? של היסוד. על מה הוא הפסיד את המלכות? על זה שהוא הוכיח אותו בפומבי, בפרהסיא. הוא בייש אותו. אסור לבייש שום אדם, בטח לא את המלך. הוא היה צריך להוכיח אותו לא בפרהסיא. טעה בתוכחה, ולכן הפסיד את המלכות שלו – שאגב המלכות לא היתה לעולמים, כי המלכות לעולמים שייכת רק לבית דוד. למה? מה קרה? כי בית דוד, אלה נשמות ששייכות לענין הזה. דוד המלך הוא בחינת מרכבה למלכות. זה התפקיד האלקי שלו.

אז תהיה שמח שיש דוד המלך. אתה יוסף? תהיה שמח שאתה יוסף. תעשה את התפקיד שלך. כל אחד יעשה את התפקיד שלו – וביחד נעשה את התפקיד כולנו, ובא לציון גואל במהרה ברחמים!

הם לא היו מוכנים לקבל את התוכחות. רצו להרוג אותו – חמור מאד. מכרו אותו. חמור מאד. "לעבד נמכר יוסף". אז במקום שהוא ישפיע את השפע שלו לעם ישראל, ומעם ישראל כל העולם יקבל תיקון – הוא הלך להשפיע את השפע שלו בבית פוטיפר, ואחר כך בכלא, ואחר כך נהיה משנה למלך פרעה. במקום להיות משנה למלך, להבדיל, יהודה – הוא נהיה המשנה למלך פרעה. ויהודה ירד מגדולתו, בגלל שהוא היה מלך והיה צריך למנוע את כל זה. הוא לא הבין כנראה. מעשה שט"ן. וזה מה שקרה.

עכשיו יוסף, שהוא הצינור של השפע, למי הוא מביא את השפע? לפרעה. מי בא עכשיו להשתחוות אליו? האחים, שלא רצו להשתחוות, שלא רצו לקבל ממנו. מה עושה יוסף? מוכיח אותם, מצער אותם, לכפר להם על העוונות שהם עשו, על העוון הזה. מאד קשה הדבר הזה, שלא יהיה "לא תקם וְלֹא תִטֹּר", שזה יהיה לשם שמים, שזה יהיה מדויק. כל העלילה, הם עשו עליו עלילה – הוא עשה עליהם עלילה. אבל הוא ידע את התכנית האלקית, והם לא ידעו. הוא ידע שה' שלח אותו למצרים להכין את המקום לעם ישראל, שיבואו ויהיה להם את ארץ גושן, ושהגלות לא תהיה קשה כל כך – אבל זה פרס תנחומים, כי לא היו צריכים למכור אותו, הוא לא היה צריך לרדת למצרים. אולי ביחד אם היו מתאחדים היו מביאים את הגאולה, וכל הניצוצות

זהו. מזה כל אחד יש לו מדד למדוד את עצמו איפה הוא אוחז ומה עליו לתקן, ומה על הדור שלנו לתקן. ה' ירחם עלינו ויאיר את עינינו שלא תהיה מכירת יוסף ולא תהיה גלות מצרים ולא יהיו כל הצרות האלה שנהיו בגלל הדברים האלה, שכן אדם לא במקום שלו, לא במיקום שלו, לא בתפקיד שלו ובתיקון שלו.

הכי חשובה זו הענוה. אם בן אדם עניו, הוא יעשה – גם אם הוא טועה, כל אדם טועה – יעשה חורבן פחות גדול. ככל שהוא פחות עניו, החורבן שהוא יעשה גדול יותר.

יהי רצון שנזכה, רבותי, שנהיה שמחים

ונתחזק לעבודתו יתברך!

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק לעבודתו יתברך!

להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן, ובא לציון גואל במהרה ברחמים.

ושיהיה לכולם חנוכה שמח, ויהיו נסים ונפלאות!

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – הארות של חנוכה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ו כסלו תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

- א. 'האור מצטייר לפי הכלי'. כך גם: האור מצטער לפי הכלי.
- ב. כאשר יהודים רבים זה עם זה – יצר הרע הכללי מוחא להם כפיים!
- ג. מעטים מול רבים. יש אדם שממעט עצמו, ויש אדם שחש ש'מלא כל הארץ כבודו של עצמו'.
- ד. בכל יום יש להוסיף אור – כל יום לעלות יותר, להזדכך יותר, להאיר לעצמו ולעולם יותר ויותר!
- ה. אם האדם אינו מדליק את הנר – הנר אינו נדלק לבד. רבינו הבעש"ט הקדוש זי"ע נגע באצבעו בחתיכת קרח, שמיד דלק כנר. זהו כחו של חום דקדושה!
- ו. האדם צריך להיות מחובר לשרשו ולתפקידו, ובס"ד אז יצליח. הכהנים החשמונאים מסרו נפשם על עם ישראל ועל בית המקדש, שתפקידם לשרת בו – וה' ית' הצליח בידם.
- ז. כל אחד צריך לשמש בתפקידו. בני החשמונאים היו צריכים להחזיר את המלכות לבית דוד – כל אחד בתפקידו.
- ח. הסביבון מסתובב מסתובב – עד שמתגלה מה המסר שלו. כך האדם מסתובב עד שמוצא את דרכו. כך העולם מסתובב, עד שיבוא משיח ויגאל את העולם כולו מהחושך, מהבלבול ומהאבדון.
- ט. גם כאשר מטמאים את כל השמנים, תמיד יש פך שמן טהור אחד חתום בחותמו של כהן גדול – שלא נטמא לעולמים!
- י. אין דרכם של כהנים להלחם. דרכם לעבוד בבית המקדש. אבל הם נלחמו על הקדושה ועל שמירת הברית, ולכן ה' ית' הצליח בידם.
- יא. השמש הוא הצדיק המדליק ומאיר לנשמות ישראל. השפעה קטנה של אור – והנר דולק מיד. כך היהודי מתעורר מקרבה קטנה לצדיק.
- יב. אסור להשתמש באור נרות החנוכה. אין לערבב קודש בחול ח"ו – כל העוסקים בקדושה יהיו עוסקין בה לשם שמים, לא לתועלת עצמם.
- יג. כיצד יתכן שאדם דבוק בקדושה ובכל זאת נופל, ר"ל? הסיבה היא שהבחירה החפשית אינה מתבטלת. המלחמה ביצר הרע הפרטי והכללי אינה מתבטלת אלא בגאולה השלמה.
- יד. מדוע היוונים רצו להחטיא את עם ישראל? כי עם ישראל מתנגד לקליפת יון ולאיליות. ומובן שזה היה נסיון משמים, לראות אם עם ישראל יעבדו שוב עבודה זרה ואם יעזבו את ה' ית' ואת תורתו.
- טו. בקליפת יון ישנם ניצוצות של קדושה שעשוקים בה – ויש לברור אותם ולהעלותם לעבודתו ית'.
- טז. מרכז עולמו של יהודי – ה' ית' ותורתו. מרכז עולמו של יוני – הוא עצמו והאיליות, הכפירה והחקירה האנושית והשכל האנושי.
- יז. חג החנוכה מתפרץ פתאום אל תוך חיינו, וגורם לנו לעצור ולהדליק נר, ברשות הרבים – להכריז על הנסים, לעיני כל העולם, נגד הטבע והאיליות!
- יח. הגאולה העתידית כמו נרות חנוכה: "מוסיף והולך", עד הגילוי המלא בביאת משיח צדקנו.
- יט. זמן הדלקת נרות חנוכה הוא זמן מסוגל לנסים ולישועות לפרט ולכלל! אפשר להתפלל ולבקש מאבא שבשמים.
- כ. כאשר עובדים את ה' ית' באמת לשם שמים באופן טהור ונקי – זה מעורר נסים על הפרט ועל הכלל!
- כא. חוסר הבירור, חוסר התיקון וחוסר הבניה בעבודת ה' ית' – גורמים לחוסר השגה אמתית.
- כב. בחושך הנורא – גם אור קטן מאיר הרבה.
- כג. מעט מהחושך דוחה הרבה מהאור – ולכן אסור לחטוא, כי האור האלקי יסתלק מנפשך ומהבריאה כולה, ר"ל.
- כד. סוד החסידות – רבי וחסידים. סוד נרות החנוכה – שמש ונרות. השמש חייב נרות, הנרות חייבים שמש. יחד זו שלמות.

לחיים! לחיים! לחיים! חנוכה שמח!

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את האור של 'דרך עץ החיים' בכל מקום וזמן לזיכוי הרבים! וכל טוב סלה.